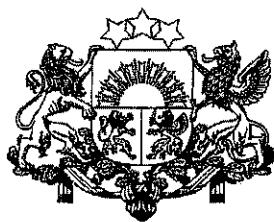

Publicētais numurs	: C-653/23
Dokumenta numurs	: 1
Reģistra numurs	: 1272840
Iesniegšanas datums	: 06/11/2023
Reģistrēšanas reģistrā datums	: 07/11/2023
Dokumenta veids	: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu
Iesniegšanas, kas veikta, izmantojot e-Curia, numurs	: Dokuments : DC196492
Datnes numurs	: 1
Iesniedzējs	: Aumeistere Dace (J360995)

Administratīvā apgabaltiesa**LĒMUMS**

Rīgā 2023.gada 1.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Laura Konošonoka, tiesneses Sandra Gintere un Linda Vīnkalna

rakstveida procesā uzsāka izskatīt administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „TOODE” pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru SIA „TOODE” tiktu piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021.gada janvāri un februāri, sakarā ar SIA „TOODE” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa*Faktu izklāsts*

[1] Pieteicēja SIA „TOODE” 2021.gada 25.martā un 9.aprīlī vērsās Valsts ieņēmumu dienestā ar lūgumu piešķirt tai kā Covid-19 krīzes skartajam uzņēmumam atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2021.gada janvāri un februāri.

[2] Valsts ieņēmumu dienests konstatēja, ka pieteicējas apgrozījums 2021.gada janvārī un februārī nebija samazinājies tādā apmērā, kas atbilstu Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumu Nr.676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai” (turpmāk – Atbalsta noteikumi) 4.2.1. un 4.2.2.apakšpunkta nosacījumiem.

[3] SIA „TOODE” vērsās tiesā ar prasījumu piešķirt tai atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2021.gada janvāri un februāri. Pieteicēja uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienestam, aprēķinot tās apgrozījumu, nebija pamata ņemt vērā attiecīgā taksācijas perioda pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādīto kopējo darījumu vērtību.

[4] Pirmās instances tiesa ar 2022.gada 14.aprīļa spriedumu SIA „TOODE” pieteikumu noraidīja, jo atzina, ka pieteicēja neatbilda atbalsta saņemšanas nosacījumiem.

[5] SIA „TOODE” par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, nepiekrītot tiesas secinātajam, ka apgrozījuma aprēķinā ņem vērā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādītos datus par kopējo darījumu vērtību.

[6] Lietas izskatīšanas laikā Finanšu ministrija ir sniegusi viedokli, ka Atbalsta noteikumos paredzētā atbalsta programma ir ieviesta, ievērojot Eiropas Komisijas 2020.gada 19.marta paziņojuma „Pagaidu regulējums valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā” (C(2020)1863) (turpmāk – Pagaidu regulējums) 3.1.iedaļas nosacījumus, un to Ekonomikas ministrija ir saskaņojusi ar Eiropas Komisiju. Eiropas Komisijas saskaņojums par atbalsta saderīgumu bija spēkā līdz 2022.gada 30.jūnijam, un tas nozīmē, ka atbalstu pēc minētā datuma piešķirt, piemērojot Pagaidu regulējumu, nedrīkst.

[7] Eiropas Komisija, atbildot uz Augstākās tiesas Senāta uzdotajiem jautājumiem citā administratīvajā lietā (lieta SKA-356/2023), 2023.gada 11.septembrī sniegusi atzinumu (turpmāk – Komisijas atzinums).

Komisija norāda, ka valsts tiesu kompetencē ir, pamatojoties uz attiecīgajām valsts tiesību normām, noteikt, kurā brīdī pieteicējs ieguva juridiski saistošas un beznosacījuma tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar Atbalsta noteikumiem. Komisija uzskata, ka saskaņā ar Atbalsta noteikumu 23.punktu piešķiršana notiek brīdī, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par šāda atbalsta piešķiršanu (vai ar kuru atbalsta piešķiršana tiek atteikta).

Vienlaikus komisija uzsver, ka atbalsta piešķiršana pēc Pagaidu regulējuma 22.punkta d) apakšpunktā minētā termiņa beigām būtu Līguma par Eiropas Savienības darbību 108.panta 3.punktā paredzētā nogaidīšanas pienākuma pārkāpums un valsts tiesu uzdevums būtu novērst šāda atbalsta izmaksāšanu pieteicējam. Ja pieteicēja pieprasītais atbalsts netika piešķirts līdz 2022.gada 30.jūnijam, valsts tiesas pēc minētā datuma nevar atbalsta vietā piešķirt atlīdzību par pieteicējam nodarītajiem zaudējumiem, kas izpaužas kā atbalsta nesamaksāšana.

[8] Pieteicēja ir sniegusi viedokli par Komisijas atzinumu, norādot, ka par atbalsta piešķiršana brīdi ir jāuzskata diena, kad nodokļu administrācija ir pieņēmusi sākotnējo lēmumu par atbalsta piešķiršanu vai nepiešķiršanu, kas konkrētajā gadījumā ir 2021.gada 23.aprīlis. Valsts tiesai apmierinot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu un uzdotot Valsts ieņēmumu dienestam pieņemt lēmumu par atbalsta piešķiršanu pieteicējai, šis vēlākais Valsts ieņēmumu dienesta lēmums ir uzskatāms par iepriekš uzsākta administratīvā procesa noslēgumu.

Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka ar pamatlietā pārsūdzētajiem lēmumiem pieteicējai atteikts piešķirt atbalstu par 2021.gada janvāri un februāri. Šie lēmumi pieteicējai nav devuši skaidri zināmas tiesības saņemt atbalstu. Līdz atbalsta perioda beigām 2022.gada 30.jūnijā Valsts ieņēmumu dienests nav pieņēmis citu lēmumu, ar kuru pieteicējai būtu piešķirts atbalsts. Atbilstoši Komisijas atzinumā norādītajam atbalsta piešķiršana tiesā nevar tikt izlemta retrospektīvi, uzliekot pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam izdot administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu pēc atbalsta perioda beigām.

792

Motīvu daļa
Piemērojamās tiesību normas

Nacionālie tiesību akti

[9] Komercedarbības atbalsta kontroles likums

1.panta otrās daļas 2.punkts:

Atbalsta piešķiršanas diena – diena, kurā komercedarbības atbalsta saņēmējam saskaņā ar tiesību aktos noteikto rodas tiesības saņemt komercedarbības atbalstu.

[10] Administratīvā procesa likums

250.panta otrā daļa:

Tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Minētais ierobežojums neattiecas uz lietām, kurās prasījums ir labvēlīga administratīvā akta izdošana.

254.panta pirmā daļa:

Ja pieteikumu par administratīvā akta izdošanu tiesa atzīst par pamatotu, tā uzdod iestādei izdot attiecīgu administratīvo aktu.

[11] Atbalsta noteikumi

23.punkts:

Par atbalsta piešķiršanas brīdi tiek uzskatīta diena, kurā Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atbalsta piešķiršanu.

23.¹punkts:

Ja atbalsts netiek izlietots divu mēnešu laikā no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par atbalsta piešķiršanu, neizlietoto atbalsta daļu uzņēmums atmaksā Valsts ieņēmumu dienestam.

24.punkts:

Lēmumu pieņem līdz 2022.gada 30.jūnijam saskaņā ar Pagaidu regulējumu.

Eiropas Savienības tiesību akti

[12] Līgums par Eiropas Savienības darbību

107.panta 1.punkts:

Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

107.panta 3.punkta b) apakšpunkts:

Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu:

b) atbalstu, kas veicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai novērš nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā.

[13] Padomes 2015.gada 13.jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108.panta piemērošanai (turpmāk – Regula 2015/1589)

1.panta b) punkta ii) apakšpunkts:
„pastāvošais atbalsts” ir atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuālais atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome.

1.panta c) punkts:
„jauns atbalsts” ir jebkurš atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi.

[14] Pagaidu regulējums

22.punkta d) apakšpunkts:

Komisija šādu valsts atbalstu uzskatīs par saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 3.punkta b) apakšpunktu, ja būs izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi (..):

d) atbalsts tiek piešķirts ne vēlāk kā 2022.gada 30.jūnijā.

Iemesli, kas liek šaubīties par Eiropas Savienības tiesību normu interpretāciju

[15] Ņemot vērā Covid-19 ietekmi uz dalībvalstīm un dalībvalstu veiktos ierobežojošos pasākumus, kas tostarp ietekmēja arī uzņēmumus, Komisija Pagaidu regulējumā atzina, ka valsts atbalsts ir pamatots un to var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 3.punkta b) apakšpunktu, uz noteiktu laikposmu, lai novērstu likviditātes trūkumu, ar ko saskaras uzņēmumi, un nodrošinātu, ka Covid-19 uzliesmojuma izraisītie traucējumi neapdraud uzņēmumu dzīvotspēju (18.punkts). Līdzīgi arī Pagaidu regulējuma 21.punktā norādīts, ka papildus jau esošajām iespējām, kas pamatojas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 3.punkta c) apakšpunktu, pagaidu ierobežota apmēra atbalsts uzņēmumiem, kas saskaras ar pēkšņu likviditātes trūkumu vai pat nepieejamību pašreizējos apstākļos var būt piemērots, vajadzīgs un mērķorientēts risinājums.

Atbalsta noteikumi stājās spēkā 2020.gada 17.novembrī, un ar tiem tika noteikti kritēriji un kārtība granta piešķiršanai Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai. Atbalsta noteikumi ir izstrādāti saskaņā ar Pagaidu regulējumu, un to mērķis ir Covid-19 krīzes skartam uzņēmumam kompensēt apgrozāmo līdzekļu plūsmas kritumu, lai pārvarētu Covid-19 infekcijas otro izplatīšanās vilni.

No Atbalsta noteikumu 26.punkta izriet, ka Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atbalsta piešķiršanu un izmaksā atbalstu tikai pēc tam, kad Eiropas Komisija pieņēmusi lēmumu par šajos noteikumos paredzētā komercdarbības atbalsta saderību ar Eiropas Savienības iekšējo tirgu.

Eiropas Komisija šādu lēmumu par atbalsta saderību pieņēma 2020.gada 16.decembrī (SA.59592 (2020/N)), paredzot, ka atbalsts piešķirams ne vēlāk kā līdz 2021.gada 30.jūnijam. Ar vēlākiem Eiropas Komisijas lēmumiem saskaņots atbalsta piešķiršanas termiņš līdz 2021.gada 30.novembrim (2021.gada 3.jūnija lēmums SA.64046 (2021/N)) un visbeidzot līdz 2022.gada 30.jūnijam (2021.gada 14.decembra lēmums SA.100596 (2021/N)).

Tātad saskaņā ar Atbalsta noteikumiem piešķirtais un izmaksātais valsts atbalsts ir uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu.

[16] No iepriekš minētā izriet, ka ar Pagaidu regulējumu akceptētā atbalsta shēma ir mērķēta uz īstermiņa atbalstu uzņēmumu situācijās, kurās tie saskaras ar pēkšņu līdzekļu trūkumu Covid-19 infekcijas uzliesmojuma izraisīto ārkārtas apstākļu dēļ.

Šo secinājumu apstiprina attiecīgais tiesiskais regulējums. Pagaidu regulējuma 22.punkta d) apakšpunkts sākotnēji paredzēja, ka atbalsts tiek piešķirts ne vēlāk kā 2020.gada 31.decembrī (šis termiņš tika pagarināts trīs reizes: ar ceturtajiem grozījumiem, kas stājās spēkā 2020.gada 13.oktobrī, – 2021.gada 30.jūnijā, ar piektajiem grozījumiem, kas stājās spēkā 2021.gada 28.janvārī, – 2021.gada 31.decembrī, un ar sestajiem grozījumiem, kas stājās spēkā 2021.gada 18.novembrī, – 2022.gada 30.jūnijā).

Arī Atbalsta noteikumi regulē termiņu, līdz kuram valsts atbalsts ir piešķirams. Saskaņā ar noteikumu 24.punktu iestāde lēmumu pieņem līdz 2022.gada 30.jūnijam saskaņā ar Pagaidu regulējumu. Atbalsta noteikumu 23.punkts noteic, ka par atbalsta piešķiršanas brīdi tiek uzskatīta diena, kurā Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atbalsta piešķiršanu. Turklāt, ja atbalsts netiek izlietots divu mēnešu laikā no Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma pieņemšanas dienas, neizlietotā atbalsta daļu uzņēmums atmaksā Valsts ieņēmumu dienestam (Atbalsta noteikumu 23.¹ punkts).

Tāpat atbalsts būtu atzīstams par mērķorientētu un saderīgu ar iekšējo tirgu tad, ja tas tiek piešķirts un nekavējoties izlietots paredzētajiem mērķiem.

[17] Citādi tas ir situācijā, kad rodas strīds par personas tiesībām saņemt valsts atbalstu.

Iestādes atteikumu piešķirt valsts atbalstu – nelabvēlīgu administratīvo aktu – personai ir tiesības apstrīdēt augstākā iestādē un lūgt, lai augstāka iestāde izdot tai labvēlīgu administratīvo aktu, piešķirot prasīto atbalstu. Ja arī augstāka iestāde noraida lūgumu, personai ir tiesības vērsties tiesā un lūgt labvēlīga administratīvā akta izdošanu – atbalsta piešķiršanu, kā arī pārbaudīt, vai iestādes atteikums piešķirt valsts atbalstu ir pamatots.

Izskatāmajā lietā pieteicēja ar lūgumu piešķirt atbalstu par 2021.gada janvāri un februāri kompetentajā iestādē vērsās 2021.gada 25.martā un 9.aprīlī. Sākotnējos atteikumus iestāde izdeva 2021.gada 23.aprīlī un 7.jūnijā, bet galīgie iestādes lēmumi pieņemti attiecīgi 2021.gada 9.jūnijā un 23.jūlijā

Tiesvedība apelācijas instances tiesā uzsākta 2022.gada 29.jūnijā.

Tāpat tiesvedības laikā ir pagājis termiņš, kas noteikts Pagaidu regulējuma 22.punkta d) apakšpunktā (un Atbalsta noteikumu 24.punktā).

[18] Izskatāmajā lietā tiesai ir jāizvērtē, vai pieteicējai ir tiesības saņemt valsts atbalstu saskaņā ar Atbalsta noteikumiem un Pagaidu regulējumu.

Veicot minēto novērtējumu, tiesai tostarp nepieciešams noteikt datumu, kurā atbalsts tiek „piešķirts” Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 1.punkta izpratnē jeb ir jānosaka brīdis, kurā atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu. Šis aspekts ir izšķirošs, lai noteiktu, vai pieteicējas prasītais atbalsts ir pastāvošs vai jauns valsts atbalsts.

[19] Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu brīdi, kurā atbalsts jāuzskata par piešķirtu, tiesai ir jāņem vērā visi valsts tiesībās attiecīgā atbalsta piešķiršanai paredzētie nosacījumi (spriedums, 2020.gada 28.oktobris, *Istituto nazionale per*

l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), C-608/19, ECLI:EU:C:2020:865, 31. un 32.punkts). Galvenais apstāklis, lai noteiktu brīdi, kad ar konkrētu pasākumu atbalsta saņēmējiem ir piešķirtas tiesības šo atbalstu saņemt, ir tas, ka attiecīgā pasākuma saņēmējs iegūst skaidri zināmas tiesības saņemt un valstij no tā izriet saistības piešķirt minēto atbalstu. Proti, tieši šajā datumā šāds pasākums var izkropļot konkurenci, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 1.punkta izpratnē (spriedums, 2022.gada 25.janvāris, *European Commission v European Food SA and Others, C-638/19 P, ECLI:EU:C:2022:50, 123.punkts*).

Tāpat no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras izriet, ka no brīža, kad saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem saņēmējam ir piešķirtas tiesības saņemt palīdzību, kas tiek sniegta, izmantojot valsts līdzekļus, atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu, līdz ar to attiecīgo līdzekļu faktiska izmaksa nav izšķiroša (spriedumi, 2019.gada 19.decembris, *Arriva Italia Srl, C-385/18, ECLI:EU:C:2019:1121, 36.punkts*, 2021.gada 20.maijs, *Azienda Sanitaria Provinciale di Catania, C-128/19, ECLI:EU:C:2021:401, 45.punkts*).

Turklāt Eiropas Savienības Tiesa arī skaidrojusi, ka, kas attiecas uz atbalsta saņēmēja uzņēmumu, kuram ir finansiālas grūtības, valsts iestāžu lēmums piešķirt tam valsts atbalstu, nevis tā faktiskā izmaksāšana, ļauj personām, kas vada šādu uzņēmumu, secināt, ka tā darbība ir ekonomiski dzīvotspējīga, un tāpat to turpināt, ciktāl ar šo lēmumu atbalsta saņēmējam uzņēmumam tiek piešķirtas tiesības saņemt šādu atbalstu (spriedums, 2019.gada 19.decembris, *Arriva Italia Srl, C-385/18, ECLI:EU:C:2019:1121, 37.punkts*).

Vienlaikus jāņem vērā, ka valsts atbalstu nevar ieviest ar tiesas nolēmumu, jo valsts atbalsta ieviešana ir diskrecionāra lēmuma jautājums, kas neietilpst tiesas kompetencē. Tādējādi, ja ar attiecīgo valsts tiesisko regulējumu tiek ieviesta priekšrocība – valsts atbalsts, tad ar tiesas spriedumu piešķirtas summas nevar tikt uzskatītas par tādām, kas veido atsevišķu, no šīs priekšrocības nošķirtu valsts atbalstu (spriedums, 2023.gada 12.janvāris, *SIA „Dobeles HES”, C-702/20 un C-17/21, ECLI:EU:C:2023:1, 76. un 78.punkts*).

[20] No minētās judikatūras var secināt, ka ar atbalsta piešķiršanas brīdi, kas tā saņēmējam piešķirtu skaidras beznosacījuma tiesības uz attiecīgo atbalstu, ir uzskatāms attiecīgs kompetentās valsts iestādes lēmums, ar kuru šāds atbalsts tiek piešķirts – neatkarīgi no atbalsta izmaksāšanas brīža.

Konkrētās lietas apstākļi, kā minēts iepriekš, ir attīstījušies tādējādi, ka kompetentā iestāde (Valsts ieņēmumu dienests) nekad nav atzinusi pieteicējas tiesības saņemt valsts atbalstu, un šobrīd šis jautājums tiek vērtēts tiesvedības procesā. Līdz ar to nevar pieņemt, ka attiecībā uz pieteicēju jebkad ir tikušas nodibinātas kādas tiesiskās attiecības, kas varētu tikt vērtētas kā skaidras beznosacījuma tiesības uz valsts atbalstu.

Šādas tiesības pieteicējai principā var rasties tikai tiesas sprieduma rezultātā, tiesai atzīstot, ka pieteicēja bija izpildījusi visus valsts tiesībās paredzētos nosacījumus attiecīgā atbalsta saņemšanai un ka iestādes atteikums piešķirt atbalstu nebija tiesisks un pamatots. Vienlaikus jāņem vērā, ka, tā kā tiesiskās attiecības iepriekš nav pastāvējušas, tiesas sprieduma izpildes rezultātā nevar tikt izdots labvēlīgs administratīvais akts ar atpakaļejošu spēku (*ex tunc*). Tiesa var uzdot iestādei izdot attiecīgu administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu *ex nunc*.

[21] Konkrētajā lietā ir strīds par tiesībām saņemt valsts atbalstu un tāda valsts atbalsta izmaksu, kas ieviests ar Atbalsta noteikumiem un kas ir atbilstoši saskaņots ar Eiropas Komisiju. Šāds atbalsts atbilstoši Regulas 2015/1589 1.panta b) punkta ii) apakšpunktam varētu tikt uzskatīts par „pastāvošu atbalstu”.

Eiropas Savienības Tiesa ir risinājusi jautājumu, kā vērtēt atbalstu, kuru kompetentā iestāde personai piešķīrusi pēc saskaņotas atbalsta shēmas termiņa beigām, un atzinusi, ka tas uzskatāms par jaunu atbalstu (spriedums, 2022.gada 7.aprīlis, KW un SG, C-102/21 un C-103/21, ECLI:EU:C:2022:272, 31.–35., 42.punkts).

Tomēr šīs lietas apstākļi ir atšķirīgi, jo iestāde nav pieņēmusi lēmumu par atbalsta piešķiršanu pēc saskaņotas atbalsta shēmas beigām, bet gan ir iespējams, ka tiesvedības rezultātā, tiesai pārbaudot iestādes atteikumu piešķirt atbalstu saskaņā ar Atbalsta noteikumiem, šāds atteikums tiek atzīts par prettiesisku un personai tiek atzītas tiesības saņemt atbalstu, uzliekot pienākumu kompetentajai iestādei sprieduma izpildes rezultātā piešķirt un izmaksāt personai pienākošos atbalsta summu.

Apgabaltiesai ir šaubas par to, vai tādos apstākļos kā pamatlietā – ar tiesas spriedumu atzīstot tiesības uz atbalsta saņemšanu pēc tam, kad ir beidzies tiesību normās paredzētais un Eiropas Komisijas saskaņotais atbalsta piešķiršanas termiņš, un uzliekot pienākumu kompetentajai iestādei piešķirt un izmaksāt prasīto atbalsta summu – par atbalsta piešķiršanas dienu var tikt uzskatīta diena, kad kompetentā iestāde nepamatoti atteicās piešķirt saņēmējam valsts atbalstu, un vai šāds atbalsts būtu uzskatāms par jaunu vai pastāvošu atbalstu.

[22] Valsts atbalsta jomā Eiropas Savienības Tiesa var iesniedzējtiesai iesniegt interpretācijas norādes, lai tā varētu noteikt, vai valsts pasākums var tikt kvalificēts kā valsts atbalsts Eiropas Savienības tiesību izpratnē un, ja nepieciešams, vai šis pasākums ir uzskatāms par jaunu vai pastāvošu atbalstu (spriedums, 2018.gada 13.decembris, Rittinger u.c., C-492/17, ECLI:EU:C:2018:1019, 43.punkts).

Tā kā apgabaltiesai ir jānodrošina no Eiropas Savienības tiesībām izrietošo pienākumu izpilde un jāatturas veikt pasākumus, kas var apdraudēt Līguma par Eiropas Savienības darbību mērķu sasniegšanu, tā uzskata par nepieciešamu vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar jautājumu prejudiciālā nolēmuma sniegšanai.

Līdz ar vērsanos Eiropas Savienības Tiesā tiesvedība lietā ir apturama.

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267.pantu, Administratīvā procesa likuma 104.¹pantu, 273.panta 5.punktu un 275.panta 7.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107.panta 1.punkts interpretējams tādējādi, ka valsts atbalsts ir jāuzskata par „piešķirtu” brīdī, kad kompetentā iestāde nepamatoti atteicās atzīt privātpersonas tiesības saņemt valsts atbalstu, kas

ir konstatēts ar tiesas spriedumu pēc atbalsta piešķiršanai paredzētā termiņa beigām?

- 2) Vai Padomes 2015.gada 13.jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108.panta piemērošanai, 1.panta b) punkta ii) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka par pastāvošu atbalstu ir atzīstams tāds atbalsts, kas, nepastāvot atbalsta piešķiršanas termiņā izdotam kompetentās iestādes lēmumam par tiesību saņemt atbalstu piešķiršanu, privātpersonai tiek piešķirts pēc atbalsta shēmā noteiktā atbalsta piešķiršanas termiņa beigām tiesas sprieduma izpildes rezultātā, tiesai konstatējot, ka atbalsta shēmā noteiktajā atbalsta piešķiršanas termiņā privātpersona bija izpildījusi visus valsts tiesībās paredzētos nosacījumus attiecīgā atbalsta saņemšanai un ka kompetentās iestādes atteikums piešķirt atbalstu ir bijis prettiesisks?

Apturēt tiesvedību lietā, līdz stājas spēkā Eiropas Savienības Tiesas nolēmums.

Lēmums nav pārsūdzams.

Signature valid

Digitally signed by L. KONOŠONOKA
Date: 2023.11.01 11:48:15 EET

Tiesnese
L.Konošonoka

Signature valid

Digitally signed by SANDRA GINTERE
Date: 2023.11.01 12:13:56 EET

Tiesnese
S.Gintere

Signature valid

Digitally signed by L. VĪNKALNA
Date: 2023.11.01 11:53:31 EET

Tiesnese
L.Vīnkalna

Aplicinu, ka dokuments parakstīts
ar drošu elektronisko parakstu.
Dokumenta oriģināls elektroniski glabājas
Administratīvajā apgabaltiesā

KOPIJA PAREIZA

Administratīvās apgabaltiesas
kancelejas vadītājas vietniece

Ragele

N. Ragele

Rīgā, 2023.gada 1. novembrī